

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

Д. Д. ЛЕЩИНИН ПРИЗНАЄСЯ, ЩО СЛУЖИВ ПОЛЬСЬКОЮ ШЛЯХТОЮ.

Редактор "Укр. Голосу" написав собі клятву з якимсь Лецишином. Здаєся жартував, але тепер, як каже в його програмі, вже в окуляри, замить на носу, на потяжку підтягає.

Ще тязьки в передминому числі "Укр. Голосу" написав, що Лецишин не має фізичної можливості відповісти Ірчанові, а тепер вже спровадив Лецишина з Мус Джо до Вінніпегу і тут позичив йому своєї "фізичної можливості" і в двох збірках матеріал для відповіді Ірчанові.

Що тязьки редактор "Укр. Голосу" каже, то Лецишин за ним, як папука повторює. В передминому числі "Укр. Голосу", редактор, в своїй хуліганській статті (так він сам її охрестив) написав, що в "УР.В." навіяв батька Лецишина зневажено.

Але не про це я хочу писати. В "УР.В." з 5 листопада два одностайно Лецишини написали, що той Лецишин є петлюристський "отуман", що до останнього дня петлюрищини вірно служив польській шляхті, бився по її боці проти українських робітників і селян.

І Лецишин признає до цього таки на штапелі "Укр. Голосу" число 46. Мало того, він там такого розказав про себе, що й годі нам було про це думати. Він признає, що був на Україні в таких бандітських ватагах, провідників яких навіяв петлюриці та Снігові Стрільці розстріляли. Ось що він пише сам про себе: "Дня 25 грудня 1918 року був в положенні і побитий більшовицькими в м. Зінкові на Полтавщині та посядженний кавказі з котрої за злозненням канцій в сумі 20,000 карб. п. Павлом Терещенком, був вимушений до вояки втік до Полтави до штабу полк. Болбочана" ("УГ" ч. 46).

Отже "вельмишановний пан" Д. Д. Лецишин втік до штабу полковника Болбочана.

А хто є цей Болбочан? Радгортською книжкою Осип Назарука "Рік на Великій Україні" і на 177 сторінці читаємо:

"На лівий борт Дніпра мав команду над українськими військами отаман Болбочан, елегантний пан старих поглядів, що любив перфуми і елегантне товариство. Той далося до свого штабу прийняти старорєвних офіцерів, які кожне вше селяні або робітників уважали прощом "більшовицтво" в била-біла. Це очевидно збільшило вплив більшовицьким. Коли вісти про це діляли до Київ, Снігові Стрільці уловили Болбочана і привезли в Київ (опис розстріляно його з приводу іншої мені недоказаної відомої справи).

Тяке місце Осип Назарук про покрителів Лецишиного, Болбочана. Отже Болбочан, був таким бандітом з своїми царськими офіцерами, якого мусили самі Снігові Стрільці арештувати, а самі петлюриці розстріляти. А Лецишин у него виховався.

Чи ви, пане Лецишині також разом з Болбочаном офіцерами більшовицьким, як каже Назарук, українських селян і робітників? А певно, бо який пан, такий його й капрал.

Далі Лецишин признає, що був під орудою таких відомих на Україні бандітів, як також били-били селян і робітників, як Гуай, Самохін та Шаповал.

А після цього ще ось до чого признає Лецишин:

"Підчас боротьби з більшовицькими ділом 1920 року, я відступив в Галичину в складі 1. боевого відділу Могилівської бригади, і як командант сотні займав фронтний відтинок між селами Більче-Улашківці, в Борщівській повіті" ("Укр. Голос" ч. 46).

Отже "пан" Лецишин в 1920 році, як командант сотні, стояв на фронті в Борщівському повіті — проти кого?

Розуміється, проти більшовицьким.

З чим і в якій армії?

З Польським в армії Писудського.

Бо в 1920 році крім більшовицької і польської, інших інших армій в Галичині не було. Були ще такі звані петлюрицькі чорношляхтички, які воювали проти більшовицьким в польській армії, які в далекій гірській місцевості мав українським населенням в Галичині, чим Польські. Вони палили селянські двори, наславали малолітніх дітей, про що писав той дивацький "Вперед", який до того часу був чисто петлюрицькою газетою. Але петлюрицькі чорношляхтички відрізнялись від польських матеріалом "Вперед" очі Шей тепер в Галичині українські матеріали своїми діями чорношляхтичками.

Ось і який "армії" боровся Лецишин. В армії Писудського проти українських селян і робітників на Україні в Галичині. Ше в кваліфікації, що документ з 17. липня 1920 року, який не підтверджує, він заслав до редакції "Укр. Голосу".

Байдуже, ми й так віримо.

Ще далі пише Лецишин, що "по роспадї Армії УНР.", тобто після того, як Петлюра і його чорношляхтички не були більше польської шляхті потрібні, він: "Лецишин, просився де-якімись місцями в польській армії".

І чому ми віримо? Бо польська шляхта інтернувала всіх петлюрицьким. Ми в той час багато писали про те, як польська шляхта відпалавала своїми наймітами. Цимими роками гнобили в табах, по тормах волочила і била-біла.

І ще бе. Ось дивацькі газети до цього, що недавно у дивацькій тюрмі польської жандармі вивили очі Я. Мельник, буюмо начальником петлюрицькою штабу та побили якого сина і маршала Забілченка.

Не вмігте, "пане" Лецишині, нам перенести собі "Кан. Українці" з 11 листопада.

Продажників негідників все буюма така відплата за службу.

А покищо — дякуємо, що самі ви, "пане" Лецишині, підтвердили те, що ми завжди знали: ви — такі одностайно мусили самі Снігові Стрільці арештувати,

ли перший раз в історії людства працююча кляса прийшла до влади і стала сама над собою господарем і господаркою вже 8 років. Далі в зрозумілий спосіб представили подолання робітничої кляси в СРСР, зокрема, та в цілому світі взагалі. На закінчення т. бесідник зважав робітників, щоб ставали в ряди організованого робітництва, читали робітничі газети і книжки, бо лише при доводі організації й освіти зможуть вибороти волю собі та збудувати кращий лад на світі. Публіка нагородила бесідника гучними оплесками. Додік, якого вплинуло з вітальних датків в сумі \$29.75, товариш обох національностей згодився віддати на робітничий пресу.

Хай же едість робітників!
Член Р.З.Т.

СВЯТКУВАННЯ 8-МОЇ РІЧНИЦІ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Левек, Онг.

Українські робітники Левек Майн, Онг., котрі гуртувались при відділі Р.З.Т., разом з братньою фініліанською робітничою організацією належали відвідувати 8-му річницю існування першої в світі робітничо-селянської ладни, котра повстала на руїнах буржуазної царської імперії.

Покли запрягали до огню свята, згадуємо до цього часу міщенький відділ Р.З.Т., засновано тут 24. квітня р. Від того часу відділ в нас існує і широкі гарячі розмови. Члени нашої товариства не обмежувалися лише на згадування місячних вказок, але беруть участь загально в робітничому русі так, як і другі робітничі організації, а доказом тому є: Висхід Освітнього Курсу і т. ін.

Відеогрою також кілька представлено. А зараз товариш старується перестати по можливості виконувати літописну кампанію в користь української робітничої преси в Канаді.

На передодні 8-ої річниці Жовтвеві революції наші товариші, розуміючись з фініліанськими товаришами, рішили спільно відсвяткувати цей день концерт-мітінгом.

В суботу, 5. листопада загостро до нас т. Босович з Торонта. Тов. Босович спеціально був запрошений на виступи в Союзі, а при тій нагоді й віддав і другу місцевості, між іншим й нашу. З нагоди його присутності, наші відділ Р.З.Т. склали на неділю 8. листопада по полудні малювати мітінг. На мітінгу дано було слово і т. Босовичові. Тов. Босович, оскільки й виразно з'ясував присутнім завдання і значіння Робітничого Запомогового Товариства та про конечність кожного робітника стояти в ньому. Всі з захопленням слухали бесідника. Описав він багато членів до товариства. Наприкінці голова проголосив концерт, котрий мав відбутись вечером того самого дня. Прийшов вечером Міщенька фініліанська свята битком набита. Осма година. Святю починається співом "Інтернаціоналу". Далше слідує декламація, співи і промови. В фініліанській мові говорив т. Ленчик. В українській мові говорив знов т. Босович. Цей раз тов. бесідник говорив про той важний момент, коли

НАШІ БАЖАННЯ СПОВНИЛИСЯ.

Собори, Онг.

Коли спробуємо порівняти робітничий рух в Соборі 1917 року з теперішнім, то побачимо велику різницю. Власне тоді не було тут ніякого робітничого руху, робітники бавкали тоді без ніяких цілей, а в хатах та готелях випрадали, забуваючи, що вони люди. Рік пізніше зорганізувалося в Вінніпегу Товариство Укр. Роб. Дім. Воно поширилося по цілій Канаді, всюди робітники горнули до него і будували Робітничі Діми. В 1921 році заснувалися відділи цієї організації і в Соборі, який провадив велику освітню працю. Тоді допомагав він робітничій пресі, догоджуючи в Радянських Республіках і т. ін. А тимчасом товариш почали балакати про буюмо Робітничого Дому, якого тут дуже було потрібно. Отже так з тої балачкині прийшли до рішення, що цього року ми мусимо побудувати власний будинок. Так і зробили. Взялися робітники до праці без панів-інтелігентів, взяли так, як уміли і 1. листопада відбулося святочне відкриття Українського Робітничого Дому в Соборі. Відкриття відбулося концерт-мітінгом, на якому промовляв т. В. Босович з Торонта. Святю була заповнена по береги робітниками і робітницями. Фініліанська організація прислала свого делегата на це наше свято, який шире привітав працю наших товаришів і товаришів від імені фініліанської організації робітників і робітниць.

Публіка була в святочному настрою і з нетерпеливістю чекала, коли підніється куртина. Коли піднеслася куртина, на сцені були діти українських робітників і робітниць, які гарно співали і декламували на здивування численної публіки.

Потім голова т. Костанок привітав присутніх короткою промовою, пояснив значіння нашого свята і покликав до слова т. Босовича. Промову говорив про ТУРФДМ, про його завдання, про те, яку роботу воно зробило від часу свого існування і т. ін. Але наша праця ще не скінчена, сказав промовець, ще багато є до виконання і до цієї праці якраз повинні встати українські робітники і робітниця в Соборі, головню тепер, коли мають свою власну хату. Тов. Босович клякав присутніх ставати членами організації, читати робітничу літературу і освідмалитися.

І тепер у нас робота ведеться краще. Віже відіграно представлення "Дванадцять", відбуваються проби, збірники, засновано дитючу школу, де діти українських робітників будуть належно виховуватися і вчиться української мови. Отже у нас тепер робота шойно починається. А роботи тої багато. Треба пам'ятати про Вищий Освітній Курс, про "Укр. Роб. Вісти", яким потрібна допомога. Також у нас на щойно збудованим будинку є великий довг, який хоч в часті треба старатися сплатити зараз. А далі щодо всі українські робітники і робітниця не тільки в Соборі, але й в околиці повинні заучити разом і працювати для своєї інститутції.

На сплату дову Укр. Роб. Дому в Соборі зложили свої жертви садувачі товариш:

П. Максимович \$203.00; М. Слободян \$129.50; Відділ К.П.К. в Соборі \$100.00; П. Бобовський \$100.00; І. Кишук \$55.00; С. Чакларов \$25.00; С. Кутах \$21.00; В. Соколик \$21.00; по \$20.00: І. Бекдрович, О. Фарнук, І. Сорочка, О. Малаш; вітальні датки \$19.11; по \$15.00: Н. Парасимчук, І. Дрозд, В. Козак; П. Галанчук \$12.00; по \$10.00: П. Гнатюк, Н. Павлік, С. Матійчук, А. Немі, В. Н. Бучовський; В. Лотоцький \$7.00; по \$5.00: М. Котик, Т. Якічук, Г. Черняк, Т. Ягода, К. Вагнар, П. Григорівич, Матійчук, Будницький, М. Сякоп, Г. Кусек, Ф. Марчеський, Д. Приданюк, В. Приймач, І. Трив, М. Сташко, М. Пимхатий, Г. Бурман, І. Ленчик, С. Соколовський, Н. Парасимчук, Захарук, П. Марко, С. Габрилюк; по \$6.00: І. Парчеський, А. Базюк; по \$4.00: І. Осадчук, С. Мамчур; по \$3.00: Д. Маріноф, А. Качан, П. Гнатюк, С. Голик, Ф. Слободян; по \$2.00: М. Івасюк, Др. Ковалев, К. Нумі, І. Вагнар, Д. Назар, М. Бабій, В. Сварчеський, П. Зманчук, Якимович, П. Білінінський, П. Сташко, В. Бемутько, Чортик, І. Кингінський, М. Гнатюк, І. Полячук, Американ Кафе, Вашингтон Кафе; В. Степук \$2.50; М. Герман \$1.50; по \$1.00: Н. Павло, Ф. Фалат, Пекін Кафе, М. Крутасевич, І. Мілар, М. Першов, А. Кузик, В. Гриматович, Т. Крижановський, І. Шайкевич, М. Кіт, А. Смід, В. Зінюк, Ф. Бухалок, С. Іванюшин, В. Якимович, І. Градовий, Г. Мазур, І. Бізко, С. Чабан, А. Шельге, Ю. Белей, Н. Бурак, І. Хоминин, Е. Максимович, А. Рудик, М. Бучовський, П. Бобовський, Відділ Р.З.Т., по \$1.00: Н. Завць, В. Ковалько, Я. Бачинський, М. Новак; безіменних

ЖИТТЯ НА КЕМПІ.

Норт Бей, Онг.

Працюю на так званий "Госемський дороз". Дорогу ту, як звичайно, будують контрактори. Працюють тут робітники різних національностей: Французи, Українці, Фінляндці, Шведи і Індійці. Ці останні — найпокіривий народ. Організації ніякої тут нема, нема й робітничих газет. У відільні від праці години тут грають в "покур" інтернаціонально. Мешкання в кемпі дуже погане. Кемпа на 30 футів довга і 23 широкі і міститься в ній 40 людей. В найгірший лісовий кемпі тепер вже не сплять по двох, а в цій кемпі постелі ("бонкс") на два чоловіки і так по двох сплять. Замість матраців, або хоч сіна, відстелюють робітники сморокове бадилля. Колочки обсядяться, і сплять на лопочках. Харчі також дуже погані. І коли подивився на таке погане життя, то я зовсім не хочуся жити.

Д. Г.

ПОСВІДКА І ПОДЯКА ВІД Т-КИ МЕГАС.

Транскана, Ман.

До всіх українських робітників і робітниць в Канаді.

Ось посвідка, що всі жертви, які були прислані на руки комітету поміччю могою хоррою чоловікові, я одержала в такій сумі, яка була помічена в звіті комітету в 136. числі "У. Р.В."

Товариші і товаришк! В мене нема сил, аби я могла висловити Вам подяку за Вашу так широду жертву для моїх дрібнісіньких діточок. Ваші щедри жертви викунали нашу хату від долатку, збрани та накурмили наших дітей, за що я від імені цілої нашої родини складаю Вам всім широду подяку.

Рійнок складаю широду подяку робітничій організації, відділові Товариства Української Робітничо-Фармерської Дім в Транскана, за широду допомогу до могого горю, як також кмітету за його широду працю. Окремо складаю подяку місячній жіночій організації — відділові Жіночої Секції за широду підтримку нашої родини протягом двох років.

Ще раз дякую всім жертводавцям за розділ жертви, як також й робітничій газеті "Український Робітничий Вісти" за поміщення відозви в нашу користь.

Праця робітничих організацій, "У. Р.В." і імена жертводавців залишаться в нашій пам'яті на все.

Ще раз широду дякую всім працівникам і жертводавцям.

Ваша широду живчлива,
Настя Мекас
(жінка Василя Мегаса).

УВАГА! ІСТ КИЛДОНАН!

Драмгурток при Відділі ТУРФДМ в Іст Килдонан відіграє в суботу, 21. листопада дуже смішну комедію в п'ятьох діях п. н.: "ЗАКОЛОТ". Ця комедія містить в собі заколот в заколоті, наскрізь смішна, захоплююча та інтересна. Старайтеся всі як один не опустити нагоди і побачити це представлення.

Ціна місць: 25, 15 і 10 центів.

Весь дохід нашій пресі "У.Р.В." і "Робітничі".

Початок 8.30 вечером.

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ В ІСТ КИЛДОНАН!

Старанням Листопадового Комітету відбувається в неділю по полудні, дня 22. листопада, в Укр. Робітничім Дому в Іст Килдонан

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

дохід з котрої піде на допомогу нашій пресі.

Музика під проводом Гудуляка. Забава починається в 2. год по полудні і буде тревати до 7. год. вечером.

Вступ для дітей без родичів заборонений.

УВАГА, ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!

Товариші фермери і робітничі! В місяці листопаді р. минає три роки, як польська шляхта розстріляла в місті Чорткові, в Галичині, найкращих синів галицького трудового народу Степана Мельничука і Петра Шеремету! Ви знаєте вже за кого вони агітували! Вони віддали своє молоді життя за вивіль наших братів і сестер з ярма польської шляхти. І за це від нас належить їм велика пошана. На їх примірі боротьби за вивіль поневолеваних ми повинні вчитися і вчити своїх дітей.

Організуємо робітників в Веґревилі, щоб гідно відшанувати пам'ять цих борців в третій річницю їх смерті, рішили відіграє в четвер 26. листопада в Добінес театрі в Веґревилі славну драму т. М. Ірчана п. н.: "ДВАННАЦЬТЬ"

написану в честь боротьби і смерті трьох героїв: Мельничука, Шеремети і Цешка та цілої їх дванадцятки.

Запрошуємо на це впрочисте свято всіх вас товариші фермери і робітники в Веґревилі і околиці! Приходить громадо! Ці борці віддали своє життя за поневолеваних, а ми віддаємо їм за це належну честь.

Початок точно в годині 8.30 вечером. Чистий дохід призначений на робітничо-фермерську пресу.

НОВА ЧУДОВА ДРАМА! ПЕРШИЙ РАЗ НА СЦЕНІ В КАНАДІ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відіграє

В СУБОТУ, 21. ЛИСТОПАДА, 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ПРЕКРАСНУ ДРАМУ НА 4 ДІИ Д. АГЗМАНА, В ПЕРЕКЛАДІ М. ІРЧАНА

Терновий Кущ

Обовязком кожного робітника і кожної робітниця побачити цю прекрасну драму, яка перший раз повзаяється на українській мові. Представлена в ній незвичайно вірно тяжка боротьба працюючих, що 1905 року повстали проти тиранії російського царя. Вкінці це повстання було затоплене в морі робітничої крові, але дух волі не загинув. Стративши найкращих синів, працююча кляса в 1917 році знову повстала і таки перепогала царську тиранію.

Товариші й товаришк! Не пропустіть нагоди, щоб побачити цю драму. Познайтеся з тяжкою, нерівною боротьбою працюючих за своє визволення. Драма "Терновий Кущ" має в собі дуже цінні думки і ви повинні почути їх.

ДРАМАТИЧНО РОБИТЬ СТАРАННЯ, ЩОБ ДРАМА ВИПАЛА ЯКНАКРАЩЕ. УЧАСТЬ БЕРЕ ПОВЕРХ 50 ЛЮДЕЙ, А РОЛІ ОБСАДЖЕ НАШИМИ НАЙКРАЩИМИ СИЛАМИ. ПРИХОДІТЬ ВСІ І КЛИЧТЕ СВОІХ ЗНАЮЧИХ, А НЕ ПОКАЛУЄТЕ.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ.

Радимо тикети набувати завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

СТАРШИЙ ВІДДІЛ СУРМ І ГРУПА МАНДОЛІНОВОГО ОРХЕСТРИ ПРИ У.Р.Д. ВІННІПЕГУ

— устроює —

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДА 1925 Р.

В УКРАЇНСЬКОМУ РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР ВІДДІЛУ СУРМ, МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА І СОЛІСТИ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

УВАГА, САСКАТУН І ОКОЛИЦЯ!

З нагоди четвертої річниці істновання відділу ТУРФДМ в Саскатуні, Саск., Драматично-співачський гурток устроює дня 6. грудня в Укр. Роб. Домі

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Програма багата і гарна, переплетана з живими образами. В концерті візьмуть участь: мішаний хор, мандолінова орхестра, солісти, диточа мандолінова орхестра, декламація і промови, котрі з'ясуват значіння відділу ТУРФДМ та оцінять вартість праці від часу його істновання.

Початок точно в годині 8.30 вечером. Заряд.

УЧИТЕЛЬКА МУЗИКИ Марія Кекішвілі дає лекції гри на півні, та учить теорії музики. Просить зголошуватись на адресу:

751 Burrows Ave.,
Телефон: J. 5006.

ПОШУКУЮ свого брата Федора (Порайка, з села Зібранівки, повіт Свинин, Галичина. Я тільки що приїхав тепер з Галичини і хотів би довідатись де є мій брат. Хто знає-би про него, або він сам, хай напише до мене на таку адресу:

Jurko Porayko
63 McDonald Ave.,
(140) Winnipeg, Man.

РОБІТНИЧА КНИГАРНЯ.

Повідається український робітничий, що п. ч. 446 Селкірк Евіню в Вінніпегу отворено робітничу книгарню. В ній книгарні може дістати українські і англійські робітничі книжки, журнали і газети. Заходіть п. ч. 446 Selkirk Ave.

ГОЛОСУЙТЕ ВСІ

відомого Вам заслуженого українського робітничого провідника в Канаді, чесно і силного борця за інтереси робітничої кляси

М. ПОПОВИЧА

КАНДИДАТА К.П.К. НА АЛДЕРМАНА З 3-ої ВАРДИ І ЗАПЕВНІТЬ ЙОГО ВИБІР.

Значіть свій балют так:

Popovich, M. 1

ВИБОРЧІ МІТІНГИ КОМПАРТІЇ КАНАДИ

ВІДБУДУТЬСЯ

В НЕДІЛЮ, 22. ЛИСТОПАДА, О ГОД. 2.30 ПО ПОЛ.

В ВИБОРЧІЙ КВАТИРІ, 446 СЕЛКІРК ЕВНЮ,

В ЧЕТВЕР, 26. ЛИСТОПАДА, О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ

ВЕЛИКИЙ МАСОВИЙ МІТІНГ В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ

НА ЦИХ МІТІНГАХ ПРОМОВЛЯТИМУТЬ ТОВ. М. ПОПОВИЧ І ІНШІ ПАРТІЙНІ ПРОМОВЦІ В АНГЛІЙСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ ПРИХОДІТЬ НА ШІ МІТІНГИ ЯК НАПІЧИСЛЕНІШІ. А ПОТІМ ДЕ ПОСЛЕ ВІСНЕСЕННЯ СТАНОВИЩА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ У ЦИХ ВИБОРАХ І ВСІХ ПРОТИРОБІТНИЧІХ НАКЛЕПІВ І БРЕХЕНЬ, ЩО ІХ ПОШИРЮЮТЬ ПРОТИРОБІТНИЧІ АГЕНТИ І ПРЕСА.

1733